

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 62/2021 van 23 april 2021

Betreft: de artikelen 14, 15 en 16 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 tot uitvoering van hoofdstuk V: slapende rekeningen, safes en verzekeringsovereenkomsten van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (I) (CO-A-2021-042)

De Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Vincent Van Peteghem, vice-eersteminister en minister van Financiën, belast met de Coördinatie van de fraudebestrijding, ontvangen op 25/02/2021;

Gelet op het verslag van Alexandra Jaspar, directeur van het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Brengt op 23 april 2021 het volgende advies uit:

I. ONDERWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De vice-eersteminister en minister van Financiën, belast met de Coördinatie van de fraudebestrijding, vraagt het advies van de Autoriteit over de artikelen 14, 15 en 16 van een ontwerp van koninklijk besluit van 1 september 2016 *tot uitvoering van hoofdstuk V: slapende rekeningen, safes en verzekeringsovereenkomsten van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (I)* (hierna "het ontwerp").
2. De wet van 24 juli 2008 *houdende diverse bepalingen* (hierna "de programmawet") stelt in hoofdstuk V een procedure in voor de opsporing van slapende rekeningen, safes en verzekeringsovereenkomsten. Bij gebrek aan tussenkomst van de houders of huurders van de tegoeden na deze procedure, moeten de instellingen-depositaris of verhuurder de slapende tegoeden (evenals de daarmee verband houdende gegevens) overdragen aan de Deposito- en Consignatiekas (hierna "de Kas") waar die tegoeden 30 jaar bewaard worden. Krachtens die wet is de Kas belast met het aanleggen en bijhouden van registers van die slapende tegoeden en het verlenen van toegang aan personen die een wettig belang kunnen aantonen. Aan de Koning is de taak opgedragen te bepalen welke gegevens mogen worden overgedragen en wat de toegangsvoorwaarden tot de bovengenoemde registers zijn.
3. Deze gegevenslijst en deze toegangsvoorwaarden worden vastgesteld in het koninklijk besluit van 1 september 2016 *tot uitvoering van hoofdstuk V: slapende rekeningen, safes en verzekeringsovereenkomsten van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (I)* (hierna "het koninklijk besluit van 1 september 2016").
4. Ingevolge de belangrijke wijzigingen in de programmawet die door de wet van 30 juli 2018 *houdende diverse financiële bepalingen*¹ zijn ingevoerd, is het noodzakelijk gebleken het koninklijk besluit van 1 september 2016 te wijzigen. De bedoeling van het ontwerp, waarvan sommige bepalingen voor advies aan de Autoriteit zijn voorgelegd, is deze wijzigingen in aanmerking te nemen.

¹ Uit het verslag aan de Koning blijkt dat de wijzigingen voornamelijk betrekking hebben op drie punten: (1) de bedragen vanaf welke een slapende rekening niet het voorwerp moet uitmaken van een opsporing zijn aangepast; (2) de banken moeten de effecten van de slapende effectenrekeningen verkopen en de deviezen omzetten in euro alvorens hun tegenwaarde over te dragen aan de Kas; (3) de instellingen-verhuurder van safes moeten de inhoud van de slapende safes, voorafgaandelijk onder verzegelde omslag gebracht, overdragen aan de bevoegde federale overheidsdienst (FINSHOP) die belast is met de verkoop van de inhoud van de safes en de overdracht van hun tegenwaarde aan de Kas.

5. De Autoriteit heeft reeds herhaaldelijk advies uitgebracht over de reglementering in verband met slapende tegoeden².
6. De adviesaanvraag heeft met name betrekking op de artikelen 14, 15 en 16 van het ontwerp. De Autoriteit vindt het echter belangrijk om ook haar advies over de artikelen 4, 5, 7 en 13 van het ontwerp te geven, voor zover die bepalingen betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens.
7. Artikel 14 van het ontwerp wijzigt artikel 16 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 dat de Kas aanwijst als verwerkingsverantwoordelijke van de registers, door de woorden « *bedoeld in artikel 1, § 4, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* » te vervangen door de woorden « *in de zin van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* ».
8. Artikel 15 van het ontwerp tot wijziging van artikel 17 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 beoogt de vereenvoudiging van de toegangsvoorwaarden tot de registers van de slapende rekeningen, safes en verzekeringsovereenkomsten die in respectievelijk de artikelen 30, 32/2 en 40 van de programmawet worden bedoeld.
9. Artikel 16 van het ontwerp beoogt de opheffing van verscheidene bepalingen van het koninklijk besluit van 1 september 2016. Deze hebben betrekking op de modaliteiten voor de certificering van de identiteit van een persoon die in de bovengenoemde registers een opsporing wil doen (artikel 18), de modaliteiten die moeten worden vervuld om dergelijke opsporingen ten aanzien van een derde te doen (artikel 19), de standaardgegevens waartoe de personen die een wettig belang kunnen aantonen, toegang hebben (artikel 20, lid 2), de procedure en de modaliteiten met het oog op een verzoek om teruggave van slapende tegoeden in deviezen en effecten (artikelen 21 t.e.m. 25).
10. De artikelen 4 en 5 van het ontwerp die respectievelijk de artikelen 7 en 8 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 wijzigen, beogen de beperking van het aantal (categorieën van) persoonsgegevens dat op het einde van de opsporingsprocedure door de instellingen-depositaris en verhuurder wordt overgedragen aan de Kas en aan de bevoegde federale overheidsdienst.

² Zie in dit verband de adviezen nrs. 31/2008, 21/2009, 63/2013, 19/2018 en 09/2021.

11. Artikel 7 van het ontwerp tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 heeft betrekking op de modaliteiten van overdracht van de instellingen-depositaris en verhuurder aan de Kas en de bevoegde federale overheidsdienst.
12. Artikel 13 van het ontwerp dat met name een nieuw artikel 15/2 in het koninklijk besluit van 1 september 2016 invoegt, voorziet in een overdracht van persoonsgegevens van de bevoegde federale overheidsdienst aan de Kas met betrekking tot gegevens over slapende safes.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

13. Allereerst wijst de Autoriteit erop dat elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt (en die van nature een inmenging vormt in het recht op bescherming van persoonsgegevens) niet alleen noodzakelijk en evenredig moet zijn, maar ook moet voldoen aan de eisen van voorspelbaarheid en nauwkeurigheid, zodat de betrokkenen, over wie gegevens worden verwerkt, een duidelijk beeld krijgen van de verwerking van hun gegevens. Overeenkomstig artikel 6, lid 3, van de AVG, gelezen in samenhang met artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het EVRM, moet een dergelijke wettelijke norm de essentiële elementen van de verwerking die gepaard gaat met de inmenging van het openbaar gezag³ beschrijven. Het gaat hier om de volgende elementen:

- de welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden van de verwerkingen van persoonsgegevens en
- de aanwijzing van de verwerkingsverantwoordelijke.

Voor zover de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens geen belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen vormen, kunnen de andere (aanvullende) essentiële elementen van de verwerking in uitvoeringsmaatregelen worden beschreven, meer bepaald:

- de (categorieën van) verwerkte persoonsgegevens die ter zake dienend en niet buitensporig zijn;
- de categorieën van betrokkenen wier persoonsgegevens worden verwerkt;
- de categorieën van ontvangers van de persoonsgegevens (evenals de voorwaarden waaronder zij de gegevens ontvangen en de redenen daarvoor)⁴ ;

³ Zie DEGRAVE, E., "L'égouvernement et la protection de la vie privée – Légalité, transparence et contrôle", Collection du CRIDS, Larcier, Brussel, 2014, p. 161 e.v. (zie o.a.: EHRM, arrest Rotaru vs. Roemenië, 4 mei 2000); Zie ook enkele arresten van het Grondwettelijk Hof: Arrest nr. 44/2015 van 23 april 2015 (p. 63), Arrest nr. 108/2017 van 5 oktober 2017 (p. 17) en Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018 (p. 26).

⁴ Voor mogelijke -thans nog niet gekende- toekomstige ontvangers kan dit eventueel ook de wetgeving zijn waarop de ontvanger/derde partij zich baseert voor de verwerking in kwestie. In een dergelijk geval is het aan de verwerkingsverantwoordelijke terzake om de nodige transparantie ten aanzien van de betrokkenen te garanderen; er kan van deze laatsten immers niet worden verwacht dat zij zelf in diverse wetteksten op zoek gaan naar de verschillende ontvangers van hun gegevens en naar de doeleinden waarvoor deze de gegevens (verder) gebruiken.

- de maximumbewaartermijn van de geregistreerde persoonsgegevens.

14. In het onderhavige geval is de Autoriteit van mening dat met uitzondering van de toegang tot de registers door derden, de door het ontwerp omkaderde gegevensverwerkingen geen aanleiding geven tot een belangrijke inmenging in het recht van de betrokkenen op gegevensbescherming.
15. Bijgevolg moeten in geval van de doorgifte van gegevens tussen enerzijds instellingen-depositaris en verhuurder en anderzijds de Kas en de federale overheidsdienst Finshop, alleen de doeleinden en de aanwijzing van de verwerkingsverantwoordelijke(n) in de wet worden opgenomen.
16. En in geval van toegang tot de registers door derden, moeten alle essentiële elementen, namelijk de verwerkingsdoeleinden, de verwerkingsverantwoordelijke, de categorie(ën) van betrokkenen, de categorieën van ontvangers en de bewaartermijn van de gegevens, in de wet in formele zin worden vermeld, in navolging van wat de Raad van State in zijn advies aangeeft⁵.

a. Artikel 14 van het ontwerp

17. Artikel 14 van het ontwerp tot wijziging van artikel 16⁶ van het koninklijk besluit van 1 september 2016 luidt als volgt:
« De Kas wordt aangewezen als de voor de verwerking verantwoordelijke in de zin van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, voor wat betreft de registers ».
18. De wijziging beperkt zich tot het bijwerken van de terminologie, rekening houdend met de AVG die sinds 2018 van toepassing is en met de (privacy)wet van 8 december 1992 die door de WVG daardoor is opgeheven. Hierbij heeft de Autoriteit geen opmerkingen.

⁵ Zie het advies van de Raad van State nr. 68.598/2 van 12 februari 2021 over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 september 2016 tot uitvoering van hoofdstuk V: slapende rekeningen, safes en verzekeringsovereenkomsten van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (I)'.

⁶ Het huidige artikel 16 van het koninklijk besluit bepaalt: *« De Kas wordt aangewezen als de voor de verwerking verantwoordelijke bedoeld in artikel 1, § 4, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, voor wat betreft de registers. »*

b. Artikelen 15 en 16 van het ontwerp

19. Artikel 15 van het ontwerp tot wijziging van artikel 17⁷ van het koninklijk besluit van 1 september 2016 bepaalt het volgende:

« Iedere persoon heeft toegang tot de registers om na te gaan of er een slapend tegoed geregistreerd is op zijn naam.

Iedere persoon die een wettig belang kan aantonen, kan aan de Kas vragen om opsporingen te doen om na te gaan of er een slapend tegoed is geregistreerd op naam van een derde.

De opsporingen gebeuren op basis van het rijksregisternummer of de naam, voornaam en geboortedatum van de depositaris, de huurder of de begunstigde. »

20. Artikel 16 tot opheffing van verscheidene bepalingen van het koninklijk besluit van 1 september 2016 luidt als volgt:

« In hetzelfde besluit worden de volgende artikelen opgeheven:

1° artikel 18, gewijzigd door het koninklijk besluit van 28 april 2017;

2° artikel 19;

3° lid 2 van artikel 20, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 28 april 2017;

4° de artikelen 21 tot 24;

5° artikel 25, gewijzigd door het koninklijk besluit van 28 april 2017. »

21. Volgens het verslag aan de Koning beogen de artikelen 15 en 16 *« de vereenvoudiging van de toegang tot het register van de slapende tegoeden ingevolge informatica-aanpassingen bij de Kas »*. Uit het verslag blijkt tevens dat de *« communicatie tussen de burgers en de Kas wordt uitgevoerd overeenkomstig de wet van 11 juli 2018 op de Deposito- en Consignatiekas »* en dat de *« burgers kunnen nagaan of ze slapende tegoeden hebben via de toepassing MyMinFin. De identificatie van de burger via deze toepassing waarborgt een vaststaande identiteit. De door de Kas ontwikkelde toepassing zal onmiddellijk kunnen vaststellen of er een slapend tegoed is geregistreerd onder het rijksregisternummer dat is ingevoerd door de burger. »* Het verslag vermeldt tevens dat een burger ook kan vragen aan de Kas om na te gaan of een derde beschikt over een dergelijk tegoed, voor zover hij een wettig belang kan aantonen, en dat die aanvraag eveneens via de toepassing MyMinFin gebeurt. In dat geval *« moet de aanvrager op zijn minst de naam en voornaam opgeven van de persoon voor wiens rekening de opsporing wordt verricht »*. Het verslag aan de Koning somt eveneens de personen op die een wettig

⁷ Het huidige artikel 17 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 bepaalt: *« De betrokkenen en de andere personen die een wettig belang aantonen, hebben op de volgende wijzen toegang tot de registers :*

1° zij mogen er zelf opsporingen in doen uitsluitend via een webstek die er specifiek aan is gewijd;

2° zij mogen de Kas vragen er opsporingen in te doen. »

belang kunnen aantonen (zoals een erfgenaam, de ouder van een minderjarige, de voogd, de schuldeisers die beschikken over een uitvoerbaar vonnis) en voegt eraan toe dat de Kas zal oordelen of het belang een wettig belang is.

22. Artikel 30 van de programmawet bepaalt dat « *de Kas beschikt over een register van slapende rekeningen en er de toegang toe waarborgt aan personen die een wettig belang kunnen aantonen* » , en laat het aan de Koning over om de toegangsvoorwaarden tot dit register te bepalen. De artikelen 32/2 en 40 van de programmawet voorzien in een identieke bepaling wat betreft respectievelijk de slapende safes en verzekeringsovereenkomsten.

Artikel 13 van de wet van 11 juli 2018 *op de Deposito- en Consignatiekas* bepaalt in dit verband dat de Kas "een register bijhoudt van alle geconsigneerde goederen⁸ met de vermelding van de beschikbare relevante gegevens van iedere consignatie", zoals aangegeven door de consignatiegever aan de Kas krachtens artikel 11 van deze wet. Dit artikel voegt er nog aan toe dat de Kas de gegevens die zij ontvangt alleen gebruikt « voor het beheer van de geconsigneerde goederen ».

23. In deze omstandigheden is de Autoriteit van mening dat het bovengenoemde doeleinde van het beheer van de geconsigneerde goederen waarvoor de Kas persoonsgegevens verwerkt in registers waartoe zij de toegang moet waarborgen, kan worden beschouwd als welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd in de zin van artikel 5, lid 1, onder b) van de AVG⁹. Een eenvoudigere en snellere toegang tot de registers van slapende tegoeden (via een toepassing die de vaststaande identiteit van de aanvrager van de opsporing waarborgt) lijkt een legitiem doeleinde te zijn om de Kas in staat te stellen de geconsigneerde goederen beter te beheren.

24. De Autoriteit merkt op dat volgens artikel 15 van het ontwerp "iedere persoon" of "iedere persoon die een wettig belang kan aantonen" toegang heeft tot de gegevens in het register.

25. De Autoriteit vraagt zich af waarom de term "betrokkenen" niet is opgenomen in artikel 15, lid 1, van het ontwerp, in navolging van artikel 20, lid 1, van het koninklijk besluit van

⁸ Artikel 2 van de van 11 juli 2018 *op de Deposito- en Consignatiekas* definieert "consigneren" als "het krachtens een wet, decreet, ordonnantie of besluit, of een rechterlijke of administratieve beslissing, of op vrijwillige basis, overmaken van roerende goederen aan de Deposito- en Consignatiekas overeenkomstig de bepalingen van deze wet opdat deze laatste ze bewaart en ter beschikking houdt van degene die van zijn recht op uitkering doet blijken.»

⁹ Zie in dat verband advies nr. 9/2021 van 5 februari 2021 van de Autoriteit, punten 24 en 25.

1 september 2016¹⁰. De Autoriteit stelt overigens vast dat artikel 1 van het ontwerp de definitie wijzigt van "betrokkene" in artikel 1, 4°, van het koninklijk besluit van 1 september 2016 om rekening te houden met de inwerkingtreding van de AVG. Een betrokkene wordt voortaan gedefinieerd als de « *natuurlijke persoon bedoeld door de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens*. » In die omstandigheden, omwille van de samenhang met het toekomstige artikel 1, 4°, en artikel 20, lid 1, van het koninklijk besluit van 1 september 2016, raadt de Autoriteit aan "iedere persoon" te vervangen door "iedere betrokkene".

26. Wat betreft de toegang tot de gegevens in de registers van de personen die een wettelijk belang kunnen aantonen, herinnert de Autoriteit eraan dat alle essentiële elementen van die verwerking in een wet in formele zin moeten worden vermeld (zie punt 16). De Autoriteit stelt vast dat in het onderhavige geval het doeleinde in de wet wordt vermeld (zie punt 23) en dat de Kas wordt aangewezen als « *verantwoordelijke voor de verwerking* » van het register van alle geconsigneerde goederen krachtens artikel 13, lid 2, van de wet *op de Deposito- en Consignatiekas* ¹¹. Daarentegen vermelden noch de programmawet, noch de wet *op de Deposito- en Consignatiekas* van 11 juli 2018 de andere essentiële elementen.
27. De Autoriteit stelt vast dat artikel 15, lid 2, van het ontwerp de criteria niet vermeldt waarmee de Kas rekening zal houden om te oordelen over het wettig belang van de persoon die opsporingen wil verrichten voor rekening van een derde. Deze criteria zijn momenteel bepaald in artikel 19 van het koninklijk besluit van 1 september 2016¹² dat artikel 16, 2°, van het ontwerp beoogt op te heffen. In die omstandigheden zou het ontwerp zo moeten worden aangevuld dat de personen van wie de persoonsgegevens worden verwerkt een duidelijk en nauwkeurig beeld van de verwerking van hun gegevens hebben. De Autoriteit raadt aan deze leemte op te vullen, zodat een kader wordt geboden

¹⁰ Artikel 20, lid 1, van het koninklijk besluit van 1 september 2016 luidt als volgt: « *De betrokkenen die in de registers opsporingen doen of laten doen door de Kas, hebben toegang tot alle beschikbare gegevens die rechtstreeks op hen betrekking hebben.* »

¹¹ De formulering van deze bepaling impliceert dat de Kas behalve registers van slapende rekeningen, safes en verzekeringsovereenkomsten ook een vierde register zou bijhouden, namelijk het register van alles geconsigneerde goederen. Krachtens artikel 16 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 wordt de Kas aangewezen als verwerkingsverantwoordelijke van de registers, zonder verdere precisering. Een verduidelijking in de wet van de benaming van de registers waarvan de Kas verwerkingsverantwoordelijke is, lijkt aangewezen.

¹² Het huidige artikel 19 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 bepaalt: « *Een persoon die in de registers zelf opsporingen wenst te doen of te laten doen door de Kas naar gegevens over een derde dient:*

1° op zijn eer te verklaren op grond van welke hoedanigheid hij een wettig belang heeft om deze opsporing te doen of te laten doen;

2° volgende gegevens te verstrekken over deze derde: hetzij diens naam, voornamen en geboortedatum, hetzij diens rijksregisternummer.

De verklaring op eer en de gegevens bedoeld in het eerste lid, dienen, al naargelang het geval, elektronisch of met de hand te worden ondertekend. »

voor de bevoegdheid van de Kas om het wettelijk belang van derden te beoordelen, en aldus wordt voldaan aan de beginselen van rechtszekerheid, voorspelbaarheid en rechtmatigheid¹³. In dat verband lijken twee opties mogelijk:

- ofwel een limitatieve lijst opstellen van de gevallen waarin een wettig belang geacht wordt te bestaan (wat toelaat een optimale rechtszekerheid te waarborgen);
- ofwel, op zijn minst, een lijst opstellen van criteria op basis waarvan de Kas kan concluderen dat een wettig belang bestaat.

28. Wat betreft de toegangsmodaliteiten tot de registers van slapende rekeningen en safes, is het ontwerp in verschillende opzichten onvoldoende nauwkeurig.
29. De Autoriteit wenst er eerst en vooral in het algemeen aan te herinneren dat artikel 32 van de AVG de verwerkingsverantwoordelijke verplicht om de gepaste technische en organisatorische maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van persoonsgegevens. Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau waarborgen, rekening houdend, enerzijds, met de stand van de techniek ter zake en de kosten voor het toepassen van die maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's.
30. Voorts beperkt artikel 15 van het ontwerp zich tot het vermelden van wie toegang krijgt tot de gegevens in de betreffende registers om na te gaan of een slapend tegoed is geregistreerd op zijn naam of op naam van een derde, zonder te preciseren hoe de identiteit van de aanvrager van de opsporing wordt geverifieerd. Die toegangsmodaliteiten zijn momenteel bepaald in artikel 18¹⁴ van het koninklijk besluit van 1 september 2016 (dat overeenkomstig artikel 16, 1°, van het ontwerp zal worden opgeheven). Het verlenen van toegang tot financiële gegevens over slapende tegoeden van derden vormt een inmenging in de persoonlijke levenssfeer in de zin van artikel 22 van de Grondwet en van

¹³ Derden toegang geven tot de lijst van slapende tegoeden (en de bedragen daarvan) waarover burgers beschikken, vormt immers een aanzienlijke inmenging in het recht van die burgers op bescherming van hun gegevens, zodat de criteria voor het beoordelen van het wettig belang reeds in een norm met rang van wet moeten worden opgenomen.

¹⁴ Het huidige artikel 18 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 bepaalt:

« § 1. De identiteit van een betrokkene of van een andere in [artikel 17] bedoelde persoon, wordt geacht zeker te zijn in geval hij toegang heeft tot de informaticatoepassing van de registers aan de hand van zijn elektronische identiteitskaart en zijn PIN-code (persoonlijke identificatiecode) of een "token" dat is afgeleverd door de bevoegde federale overheid.

Het Ministerie van Financiën mag andere modaliteiten bepalen voor de certificering van de identiteit van een betrokkene of een andere in [artikel 17] bedoelde persoon die in de registers opsporingen wenst te doen .

§ 2. In geval een betrokkene of een andere in [artikel 17] bedoelde persoon, aan de Kas vraagt opsporingen te doen, wordt zijn identiteit geacht zeker te zijn indien hij haar een kopie van zijn identiteitsbewijs voorlegt.

In geval van twijfel mag de Kas eisen dat haar het originele identiteitsbewijs wordt voorgelegd. »

artikel 8 van het EVRM, wat enkel aanvaardbaar is indien wordt voldaan aan de eisen van nauwkeurigheid en voorspelbaarheid (zie punt 13 hierboven). De Autoriteit vraagt derhalve deze tekortkoming te verhelpen en de toegangsmodaliteiten tot de registers van slapende tegoeden duidelijk te vermelden.

31. Wat de identificatie van de (categorieën van) verwerkte gegevens betreft, vestigt de Autoriteit de aandacht op het feit dat, aangezien de verwerkte (categorieën van) persoonsgegevens een essentieel element van de verwerking vormen, dit in principe reeds in de pogrammwet of in de wet van 11 juli 2018 op de Deposito- en Consignatiekas moet zijn opgenomen, wat in dit geval niet zo is. Aangezien artikel 16, 3°, van het ontwerp beoogt artikel 20, lid 2, van het koninklijk besluit van 1 september 2016¹⁵ op te heffen, geeft het ontwerp bovendien niet aan tot welke gegevens van de registers de personen toegang hebben die een wettig belang kunnen aantonen en die de Kas vragen opsporingen te verrichten met betrekking tot slapende tegoeden die zijn geregistreerd op naam van derden. Hoewel dit element in een wet moet worden vastgelegd, verzoekt de Autoriteit de aanvrager niettemin het ontwerp in dit opzicht aan te vullen.
32. Wat artikel 16, 4° en 5°, van het ontwerp betreft, stelt de Autoriteit vast dat het strekt tot de opheffing van de artikelen 21 tot en met 15 van het koninklijk besluit van 1 september 2016, die betrekking hebben op de aanvragen tot teruggave van tegoeden en deviezen en/of effecten¹⁶, en geen betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens. Bijgevolg heeft de Autoriteit geen opmerkingen bij deze bepaling.

¹⁵ Artikel 20, lid 2, van het koninklijk besluit van 1 september 2016 bepaalt: « *De andere in [artikel 17] bedoelde personen die in de registers opsporingen doen of laten doen door de Kas naar gegevens betreffende een derde, hebben toegang tot volgende gegevens voor zover ze beschikbaar zijn: 1° bij een opsporing in het register bedoeld in artikel 30 van de wet: het bestaan van tegoeden; 2° bij een opsporing in het register bedoeld in artikel 32/2 van de wet: het bestaan van safes; 3° bij een opsporing in het register bedoeld in artikel 40, tweede lid, van de wet: het bestaan van een verzekeringsovereenkomst* ».

¹⁶ Volgens het verslag aan de Koning moeten sinds de wijzigingen die door de wet van 30 juli 2018 houdende diverse financiële bepalingen zijn aangebracht in hoofdstuk V van de programmwet « *voortaan de banken de effecten van de slapende effectenrekeningen verkopen en de deviezen omzetten in euro alvorens hun tegenwaarde over te dragen aan de Deposito- en Consignatiekas* ».

Artikel 21 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 bepaalt: « *Artikel 13, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 150 van 18 maart 1935 tot samschakeling van de wetten betreffende de inrichting en de werking van de Deposito- en Consignatiekas en tot aanbrenging van wijzigingen daarin krachtens de wet van 31 juli 1934 is niet van toepassing op de slapende tegoeden in deviezen.* »

Artikel 22 van hetzelfde koninklijk besluit bepaalt: « *Wie de teruggave van tegoeden in deviezen en/of effecten vraagt, betaalt aan de Kas een bedrag voor de vergoeding van de beheerskosten die haar worden aangerekend door de derden die instaan voor het beheer. Deze betaling geschiedt voorafgaandelijk aan deze teruggave, tenzij schuldvergelijking met terug te geven tegoeden in euro mogelijk is. De derden die instaan voor het beheer van deviezen en/of effecten, drukken de kosten die zij aan de Kas aanrekenen, uit in euro.* »

Artikel 23 van het genoemde koninklijk besluit bepaalt: « *In het kader van het beheer van de aan haar overgedragen effecten vraagt de Kas de betaling in specien in geval de keuze wordt gelaten tussen een betaling in specien of in effecten. De effecten worden uitsluitend teruggegeven op een effectenrekening geopend bij een kredietinstelling of een beleggingsonderneming die in de Europese Economische Ruimte de activiteit van effectenbeheer uitoefent. Wie recht heeft op de teruggave van een fractie van een effect, kan de teruggave van het volledige effect bekomen mits betaling van het verschil tussen de marktwaarde van dit effect en de marktwaarde van de fractie op de datum van de aanvraag tot teruggave.* »

Artikel 24 bepaalt: « *Wie de teruggave van tegoeden in deviezen en/of effecten vraagt, betaalt de eraan verbonden kosten.* »

c. Artikelen 4 en 5 van het ontwerp

33. De artikelen 4 en 5 van het ontwerp beogen het aantal persoonsgegevens te beperken dat door de instellingen-depositaris en verhuurder worden overgedragen aan de Kas en aan de bevoegde federale overheidsdienst.

34. Artikel 4 van het ontwerp tot wijziging van artikel 7¹⁷ van het koninklijk besluit van 1 september 2016 bepaalt het volgende:

« De gegevens bedoeld in artikel 28, lid 1, van de wet zijn:

1° ten minste, de identificatie van de instelling-depositaris,

2° ten minste, het rijksregisternummer of, bij gebrek daaraan, de naam, de voornaam en de geboortedatum van de houder,

3° ten minste, de identificatie van het aan de Kas overgedragen bedrag.

De overdracht van de in het eerste lid bedoelde gegevens gebeurt maximum vijf bankwerkdagen voorafgaandelijk aan en uiterlijk tegelijk met de overdracht van de tegoeden van de slapende rekeningen . »

35. Artikel 5 van het ontwerp tot wijziging van artikel 8¹⁸ van het koninklijk besluit van 1 september 2016 bepaalt het volgende:

Artikel 25 bepaalt: « De Kas bepaalt de aard en de vorm van de documenten die ter staving van een aanvraag tot teruggave moeten worden voorgelegd. Artikel 18 is van toepassing bij de aanvraag tot teruggave.»

¹⁷ Het huidige artikel 7 luidt als volgt: « *De in artikel 28, eerste lid, van de wet bedoelde gegevens die, als ze beschikbaar zijn, door de instellingen-depositaris aan de Kas worden overgedragen, zijn de gegevens die nodig zijn voor:*

1° de identificatie van de overdracht van de gegevens, inzonderheid de identificatiecode van de overdracht, de datum van verzending van de gegevens, de identificatiecode van de instelling-depositaris, het aantal betrokken houders en de datum van overdracht van de tegoeden;

2° de identificatie van de houder(s), inzonderheid de naam, voornamen en benaming, het identificatienummer van het Rijksregister of van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, de plaats en datum van geboorte en overlijden of, in geval van een verklaring van afwezigheid, de datum van de beslissing houdende verklaring van afwezigheid, het geslacht, de laatste hoofdverblijfplaats of bij gebrek daaraan, de andere beschikbare adressen, en het (de) nummer(s) van de slapende rekening(en);

3° de identificatie van de tegoeden van de slapende rekening, inzonderheid de benaming, het overgedragen bedrag en de munt waarin het is uitgedrukt, de aard en de gedetailleerde samenstelling.

De overdracht van de in het eerste lid bedoelde gegevens gebeurt maximum vijf bankwerkdagen voorafgaandelijk aan en uiterlijk tegelijk met de overdracht van de tegoeden van de slapende rekeningen. »

¹⁸ Artikel 8 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 bepaalt in zijn huidige versie: « *De in artikel 32, § 2, van de wet bedoelde gegevens die, als ze beschikbaar zijn, door de instellingen-verhuurder aan de Kas worden overgedragen, zijn de gegevens die nodig zijn voor:*

1° de identificatie van de overdracht van de gegevens, inzonderheid de identificatiecode van de overdracht, de datum van verzending van de gegevens en de identificatiecode van de instelling-verhuurder;

2° de identificatie van de huurder(s), inzonderheid de naam, voornamen en benaming, het identificatienummer van het Rijksregister of van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, de plaats en datum van geboorte en overlijden of, in geval van een verklaring van afwezigheid, de datum van de beslissing houdende verklaring van afwezigheid, het geslacht, de laatste hoofdverblijfplaats of bij gebrek daaraan, de andere beschikbare adressen;

3° de identificatie van elke slapende safe, inzonderheid de referte van het proces-verbaal van opening van de safe of van het document dat het vervangt, de datum van slapend worden van de safe, de datum van opening van de safe, de identificatiecode van de safe en van de verzegelde omslagen van de safe.

« De gegevens bedoeld in artikel 32, § 2, van de wet zijn:

1° ten minste, de identificatie van de instelling-verhuurder,

2° ten minste, het rijksregisternummer of, bij gebrek daaraan, de naam, de voornaam en de geboortedatum van de huurder;

3° ten minste, de identificatie van de slapende safe.

In afwijking van het eerste lid, 2°, mogen de verzegelde omslagen met de tegoeden uit de safes, waarvan de huurder niet identificeerbaar is, overgedragen worden op naam van de Kas. »

36. Volgens het verslag van de Koning « strekken de artikelen 4 en 5 tot vereenvoudiging van de overdracht van gegevens tussen de instellingen-depositaris of verhuurder en de Kas of de bevoegde federale overheidsdienst ». Het verslag voegt eraan toe: « De rekeningen of de safes waarvoor de instellingen-depositaris of verhuurder, het rijksregisternummer of de naam, de voornaam en de geboortedatum van de depositaris of de huurder niet konden vinden, worden beschouwd als onidentificeerbaar en kunnen worden overgedragen aan de Kas of aan een bevoegde federale overheidsdienst op naam van de Kas. Deze kunnen het voorwerp uitmaken van een onmiddellijke verwerving door de Schatkist, omdat de rechthebbende nooit zal kunnen geïdentificeerd worden. »

37. Hoewel de Autoriteit verheugd is over het feit dat het aantal (categorieën van) persoonsgegevens dat door de instellingen-depositaris en verhuurder wordt overgedragen aan de Kas en/of de bevoegde federale overheidsdienst vermindert, moet het gebruik van de woorden "ten minste" in de artikelen 4 en 5 van het ontwerp worden verboden met het oog op het beginsel van "minimale gegevensverwerking"¹⁹. Deze woorden veronderstellen immers dat nog andere gegevens dan de opgesomde gegevens kunnen worden verwerkt. Bovendien moeten de persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van het doel van een verwerking uitputtend opgesomd worden als essentieel element (aanvullend) van de verwerking, anders wordt de betrokkenen een duidelijk en voorspelbaar beeld van de verwerking van hun gegevens onthouden.

38. In dat verband blijkt uit het advies van de Raad van State over het ontwerp²⁰ dat de afgevaardigde van de minister met betrekking tot de reikwijdte van de woorden "ten

In afwijking van het eerste lid, 2°, mogen de verzegelde omslagen met de tegoeden uit oude safes, waarvan de huurder onidentificeerbaar is en er geen enkel gegeven over de huurder voorhanden is, overgedragen worden op naam van de Kas. »

¹⁹ Artikel 5, lid 1, onder c), van de AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden.

²⁰ In zijn advies nr. 68.598/2 van 12 februari 2021 over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 september 2016 tot uitvoering van hoofdstuk V: slapende rekeningen, safes en verzekeringsovereenkomsten van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen(I)', wijst de Raad van State erop dat « De [Deposito- en Consignatiekas] zijn informaticatoepassingen aan het wijzigen is. De huidige toepassing voorziet in de overdracht van meer gegevens, terwijl de nieuwe toepassing slechts de minimumgegevens vereist. Om de door de banken reeds ingevoerde mechanismen niet te wijzigen

minste" heeft gepreciseerd dat de Kas "*zijn informaticatoepassingen aan het wijzigen is*", dat "*de huidige toepassing voorziet in de overdracht van meer gegevens, terwijl de nieuwe toepassing slechts de minimumgegevens vereist*" en dat "*wanneer de nieuwe toepassing is ingevoerd, aanvullende gegevens niet meer nodig zullen zijn* ».

39. In deze omstandigheden zijn de gegevens met betrekking tot (1) de identificatie van de instelling-depositaris of verhuurder, (2) het rijksregisternummer, of bij gebrek daaraan, de naam, de voornaam en de geboortedatum van de houder of de begunstigde, en (3) de identificatie van het aan de Kas gestorte bedrag of de identificatie van de slapende safe, niet buitensporig. Het zijn de enige noodzakelijke, ter zake dienende en relevante gegevens die aan de Kas moeten worden overgedragen, om de kas in staat te stellen de geconsigneerde goederen te beheren, en in dat kader ervoor te zorgen dat personen toegang tot de registers van slapende rekeningen en safes krijgen om opsporingen te verrichten. In navolging van het advies van de Raad van State in dat verband, stelt de Autoriteit de aanvrager voor om de woorden "ten minste" te schrappen.
40. Overeenkomstig artikel 7 van het ontwerp (zie hieronder) zullen de in de artikelen 4 en 5 van het ontwerp bedoelde gegevens, waaronder het rijksregisternummer van de houder en van de huurder, voortaan worden overgedragen door de instellingen-depositaris en verhuurder aan de Kas, evenals aan de bevoegde federale overheidsdienst Finshop.
41. Wat betreft het gebruik van het rijksregisternummer, vestigt de Autoriteit de aandacht van de aanvrager op het feit dat het rijksregisternummer uitsluitend mag worden gebruikt onder de voorwaarden vastgelegd in artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen*. Het rijksregisternummer mag in principe enkel worden gebruikt voor zover de betrokken instanties over de vereiste machtiging beschikken krachtens de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen* (artikel 8, § 1.)²¹ Overeenkomstig deze bepaling is er geen machtiging vereist om het rijksregisternummer te gebruiken wanneer dit gebruik uitdrukkelijk voorzien is door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie. In de andere gevallen wordt de machtiging om het rijksregisternummer te gebruiken door de

in afwachting van de lancering van de nieuwe toepassing, kunnen de banken aanvullende gegevens verstrekken. Wanneer de nieuwe toepassing is ingevoerd, zullen aanvullende gegevens niet meer nodig zijn ».

²¹ « *De machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken, wordt door de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken toegekend aan de overheden, instellingen en personen, bedoeld in artikel 5, § 1, wanneer dit gebruik noodzakelijk is voor de uitvoering van taken van algemeen belang.*

De machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken houdt de verplichting in dit Rijksregisternummer eveneens te gebruiken in de contacten met het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Er is geen machtiging vereist om het Rijksregisternummer te gebruiken wanneer dit gebruik uitdrukkelijk voorzien is door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie. »

minister van Binnenlandse Zaken toegekend, onder de voorwaarden bepaald in de artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983.

42. In het onderhavige geval is de Kas, als dienst die deel uitmaakt van de Algemene Administratie van de Thesaurie van de Federale Overheidsdienst Financiën, gemachtigd het rijksregisternummer te gebruiken met als enige doel de identificatie, overeenkomstig het koninklijk besluit van 25 april 1986 *waarbij sommige overheden van het Ministerie van Financiën gemachtigd worden om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken*²².
43. De bevoegde federale overheidsdienst Finshop bedoeld in artikel 7 van het ontwerp maakt daarentegen geen deel uit van de Algemene Administratie van de Thesaurie van de FOD Financiën, maar van de Algemene Administratie Patrimoniumdocumentatie²³, en heeft in die hoedanigheid geen machtiging gekregen om het rijksregisternummer te gebruiken en te verwerken. Noch de programmawet, noch het ontwerp machtigt deze dienst het rijksregisternummer te gebruiken om de inhoud van slapende safes te verkopen en de tegenwaarde ervan aan de Kas over te dragen. Het doeleinde waarvoor het gebruik van het rijksregisternummer vereist is, moet ook in de regelgeving worden aangegeven.

d. De artikelen 7 en 13 van het ontwerp

44. Artikel 7 van het ontwerp tot wijziging van artikel 10²⁴ van het koninklijk besluit van 1 september 2016 bepaalt het volgende:
- « In artikel 10 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij koninklijk besluit van 28 april 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:*
- 1° lid 1 wordt als volgt vervangen:*

²² Artikel 10 van de wet van van 11 juli 2018 *op de Deposito- en Consignatiekas* bepaalt het volgende: « *Met als doel de Deposito- en Consignatiekas toe te laten haar gebruikers op unieke wijze te identificeren, wordt iedere partij die bij een dossier van de Deposito- en Consignatiekas betrokken is, geïdentificeerd op basis van haar nummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen of haar rijksregisternummer of, voor buitenlanders, hun equivalente officiële identificatienummer.* »

²³ Uit het besluit van 18 december 2014 van de Voorzitter van het Directiecomité van de FOD Financiën *tot vaststelling van de taken waarmee de Administratie Patrimoniumdiensten is belast en tot vaststelling van de bevoegdheden en de zetel van haar operationele diensten*, blijkt dat binnen de Algemene Administratie Patrimoniumdocumentatie er de Administratie Patrimoniumdiensten is. Die Administratie bestaat uit verschillende operationele diensten waaronder het kantoor Finshop Bornem en het kantoor Finshop Gembloux (artikel 4 van het genoemde besluit).

²⁴ Het huidige artikel 10 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 luidt als volgt:

« De overdracht van de in artikelen 7 tot 9 bedoelde gegevens aan de Kas gebeurt volgens de technische standaard en de nadere specificaties die de Kas na overleg met Febelfin en Assuralia op uniforme wijze vaststelt. Onder voorbehoud van de artikelen 7, tweede lid, en 9, § 1, tweede lid, mag de Kas eisen dat de instellingen-depositaris en de verzekeringsondernemingen de overdracht van slapende tegoeden en verzekerde prestaties gedurende een periode van maximum één maand schorsen met het oog op de koppeling ervan met de gegevens ontvangen door de beheerders van effecten en deviezen. Na overleg met Febelfin en/of Assuralia mag de Kas regels opleggen voor de vaststelling van de kalender en de praktische modaliteiten van de overdracht van de slapende tegoeden. »

« Art. 10. De overdracht van de in artikelen 7 tot 9 bedoelde gegevens aan de Kas en aan de bevoegde federale overheidsdienst gebeurt volgens de technische standaard en de nadere specificaties die de Kas na overleg met Febelfin, Assuralia en de bevoegde federale overheidsdienst op uniforme wijze vaststelt. »;

3° lid 2 wordt opgeheven;

4° in lid 3, dat lid 2 is geworden, worden de woorden 'en/of de bevoegde federale overheidsdienst mogen' ingevoegd tussen 'de Kas' en 'regels opleggen'. »

45. Artikel 13 van het ontwerp strekt tot het invoegen in het koninklijk besluit van 1 september 2016 van een hoofdstuk 4/1, getiteld "Realisatie van de omslagen", dat de artikelen 15/1 en 15/2 omvat. Artikel 15/2 van het ontwerp luidt als volgt:

« De bevoegde federale overheidsdienst gaat over tot storting per huurder van de tegenwaarde van de safe en tot overdracht per huurder van de identificatie van de instelling-verhuurder, het rijksregisternummer van de huurder en de tegenwaarde van de omslagen.

De Kas bepaalt de modaliteiten voor overdracht van de gegevens en de tegenwaarde van de omslagen met de bevoegde federale overheidsdienst. »

46. Uit het verslag aan de Koning blijkt dat deze twee artikelen strekken tot uitvoering van een wijziging die bij de wet van 30 juli 2018 *houdende diverse financiële bepalingen* in de programmawet is aangebracht, en die een nieuwe procedure in verband met slapende safes betreft. De instellingen-verhuurder zullen inderdaad voortaan volgens de opsporingsprocedure in verband met een slapende safe, de inhoud van die safes, voorafgaandelijk onder verzegelde omslag gebracht, overdragen aan de bevoegde federale overheidsdienst Finshop, die belast is met de verkoop van de inhoud van de safes en de overdracht van hun tegenwaarde aan de Kas. In het verslag staat: *« Finshop moet per huurder, het identificatienummer van de instelling-verhuurder, het rijksregisternummer van de huurder en de tegenwaarde van de safe invoeren in de applicatie voorzien door de DCK. Finshop zal moeten overgaan tot een betaling aan de huurder van een bedrag dat overeenstemt met het bedrag dat is ingeschreven onder de rubriek tegenwaarde »*²⁵.

47. Bijgevolg zullen de persoonsgegevens in verband met slapende safes die aanvankelijk uitsluitend van de instellingen-verhuurder aan de Kas werden overgedragen, in de

²⁵ In dit verband blijkt uit de memorie van toelichting van de wet van 30 juli 2018 *houdende diverse financiële bepalingen* dat "de overdracht van de gegevens voortaan moet gebeuren tussen de instelling-verhuurder, de Kas en de bevoegde federale overheidsdienst, volgens de modaliteiten die door de Koning zullen worden bepaald. »

toekomst niet enkel aan de Kas, maar ook aan de federale overheidsdienst Finshop worden overgedragen.

48. Indien het doel van de verwerking van de betrokken gegevens door de federale overheidsdienst Finshop en de mededeling ervan aan de Kas, het bijhouden van het register van slapende safes is met het oog op het beheer van de geconsigneerde goederen door de Kas, die ze bewaart en ter beschikking houdt van degene die aantoonst dat hij de rechthebbende ervan is, is dat doel welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd (zie punt 23). Indien daarentegen met deze verwerkingen een ander doel wordt nagestreefd is, blijkt dat doel niet uit de programmawet of uit de wet van 11 juli 2018 *op de Deposito- en Consignatiekas* en moet het daarin dus als essentieel element worden vermeld.
49. Wat betreft de aanwijzing van de verwerkingsverantwoordelijke(n), vestigt de Autoriteit de aandacht op het feit dat momenteel de Kas als verwerkingsverantwoordelijke is aangewezen voor het bijhouden van het register van de slapende safes, wat betekent dat de Kas als enige verantwoordelijk is voor het bepalen van de (essentiële elementen van de) middelen en de doeleinden van die verwerkingen.
50. Uit het verslag aan de Koning blijkt in verband met artikel 7 van het ontwerp echter dat *"dit artikel strekt tot het betrekken van de bevoegde federale overheidsdienst in de technische besprekingen betreffende de overdracht van de gegevens of de tegoeden"* (de Autoriteit onderstreept). Het toekomstige artikel 15/2 van het koninklijk besluit van 1 september 2016 vermeldt: *"De Kas bepaalt de modaliteiten voor overdracht van de gegevens en de tegenwaarde van de omslagen met de bevoegde federale overheidsdienst"* (de Autoriteit onderstreept). Krachtens het toekomstige artikel 10, lid 2, van datzelfde koninklijk besluit *"mogen de Kas en/of de bevoegde federale overheidsdienst regels opleggen voor de vaststelling van de kalender en de praktische modaliteiten van de overdracht van de slapende tegoeden"* (de Autoriteit onderstreept), na overleg met Febelfin en/of Assuralia.
51. In deze omstandigheden is de rol van de bevoegde federale overheidsdienst niet erg duidelijk en moet deze nader worden omschreven. In de toelichting bij artikel 7 van het ontwerp wordt deze dienst immers aangeduid als verwerker van de Kas voor zover hij bij de technische besprekingen betrokken is. De onduidelijke formulering van de toekomstige artikelen 10, lid 2, en 15/2 van het ontwerp duiden deze dienst eerder aan als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijke. Krachtens de eerste bepaling « mogen de Kas en/of de bevoegde federale overheidsdiensts regels opleggen voor de vaststelling van

de kalender », en krachtens de tweede bepaling « bepaalt » de Kas de modaliteiten van de overdracht van de gegevens « met de bevoegde federale overheidsdienst » (de Autoriteit onderstreept).

52. De Autoriteit herinnert er in dit verband aan dat de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) correct moet zijn, rekening houdend met de feitelijke omstandigheden²⁶. Met andere woorden, het is nodig om voor elke verwerking van persoonsgegevens na te gaan wie de doeleinden van de verwerking en de middelen om die doeleinden te bereiken bepaalt.
53. Het is van belang om voor elke verwerking van persoonsgegevens duidelijk te omschrijven wie daadwerkelijk verwerkingsverantwoordelijke is, wie de verwerker is en in welk geval er sprake is van gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken. Dit is relatief belangrijk omdat, afhankelijk van het geval, artikel 26 van de AVG of artikel 28 van de AVG van toepassing is. Daarenboven vergemakkelijkt het de uitoefening van de in de artikelen 12 tot en met 22 van de AVG vastgelegde rechten van de betrokkene.
54. Voorst stelt de Autoriteit vast dat de huidige formulering van artikel 7, 1°, van het ontwerp onvoldoende duidelijk is voor zover het in het algemeen gaat over de overdracht van gegevens van instellingen-depositaris en verhuurder aan de Kas en aan de bevoegde federale overheidsdienst, zonder onderscheid te maken of die gegevens betrekking hebben op slapende rekeningen dan wel op slapende safes. Aangezien de procedure wat betreft slapende safes in de toekomst anders zal zijn, moet dat onderscheid blijken uit de formulering van artikel 7, 1°, van het ontwerp, teneinde te voldoen aan de eisen van nauwkeurigheid en voorspelbaarheid (zie punt 13 hierboven). Bovendien moet de doorgifte van gegevens beperkt zijn tot wat strikt noodzakelijk is voor het bereiken van het beoogde doel. De huidige formulering van het ontwerp suggereert dat de gegevens in verband met slapende safes door de instellingen-verhuurder tegelijkertijd worden overgedragen aan de Kas en de federale overheidsdienst Finshop, en is niet duidelijk in verband met de overdrachten van die gegevens tussen die dienst en de Kas. Uit het verslag aan de Koning blijkt dat de gegevens eerst worden overgedragen door de instellingen-verhuurder aan de federale overheidsdienst Finshop, en vervolgens door deze laatste aan de Kas. Het ontwerp zou aan duidelijkheid en leesbaarheid winnen als het op

²⁶ Zowel het Europees Comité voor gegevensbescherming als de Autoriteit dringen erop aan dat het concept verwerkingsverantwoordelijke benaderd wordt vanuit een feitelijk perspectief. Zie het Europees Comité voor gegevensbescherming, Richtsnoeren 07/2020 over de begrippen verwerkingsverantwoordelijke en verwerkers in de zin van de AVG, aangenomen op 2 september 2020, blz. 9 (https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/consultation/edpb_guidelines_202007_controllerprocessor_en.pdf) en de Gegevensbeschermingsautoriteit, zie advies nr. 176/2019, punt 49.

duidelijke en nauwkeurige wijze de gegevensstromen met betrekking tot de slapende safes zou vermelden.

55. Daarenboven moet in het ontwerp duidelijk worden bepaald wie de ontvangers van de persoonsgegevens zijn die door de instellingen-verhuurder worden overgedragen, aangezien het om een essentieel element gaat (zie punt 13 hierboven). De vermelding "bevoegde federale overheidsdienst" in artikel 7 van het ontwerp is in dat opzicht onvoldoende duidelijk. De Autoriteit vraagt op duidelijke en nauwkeurige wijze in het ontwerp aan te geven dat het gaat om de "bevoegde federale overheidsdienst Finshop".
56. Volledigheidshalve vestigt de Autoriteit de aandacht op het feit dat voordat toegang wordt verleend tot persoonsgegevens die afkomstig zijn van een federale overheid, een protocolakkoord moet worden gesloten overeenkomstig artikel 20 van de WVG. En indien het voor de verwerkingsverantwoordelijken die gegevens verzenden en ontvangen, onmogelijk is om tot een akkoord te komen, moet over de gegevensstroom in principe vooraf worden beraadslaagd door de Kamer Federale Overheid van het Informatieveiligheidscomité (behalve in het geval van een eenmalige mededeling van gegevens, of van regelgevingsnormen die de modaliteiten van de stroom bepalen, zoals de doeleinden ervan, de categorieën van gegevens en de ontvangers van de gegevens)²⁷.
57. In artikel 13 van het ontwerp staat overigens dat de Kas de modaliteiten voor de overdracht van de "gegevens" bepaalt. Aangezien die gegevens persoonsgegevens zijn, raadt de Autoriteit voor de duidelijkheid aan de term "informations" in het Frans te vervangen door "données".

e. Bewaartermijn van de gegevens

58. Krachtens artikel 5, lid 1, onder e), van de AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
59. Wat de doorgiften van gegevens betreft (verwerkingen die naar de mening van de Autoriteit geen belangrijke inmenging in het recht op bescherming van persoonsgegevens vormen, zie de punten 14 en 15), stelt de Autoriteit vast dat noch het ontwerp, noch de wet van 11 juli 2018 op de Deposito- en Consignatiekas, noch de programmawet, een bewaartermijn voor de verwerkte persoonsgegevens bepaalt. In het licht van artikel 6, lid

²⁷ Zie artikel 35/1 van de wet van 15 augustus 2012 houdende de oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator.

3, van de AVG, is het aangewezen om de (maximum)bewaartermijnen van de te verwerken persoonsgegevens vast te stellen en in het ontwerp te vermelden, rekening houdend met de verschillende doeleinden en categorieën van gegevens, of ten minste de criteria in het ontwerp op te nemen die toelaten deze (maximum)bewaartermijnen te bepalen. De Autoriteit had in haar advies nr. 09/2021 reeds gewezen op dit aspect. Zij herhaalt haar aanbeveling.

60. Wat de toegang tot de registers door derden betreft (een verwerking die naar de mening van de Autoriteit geen belangrijke inmenging in het recht op bescherming van persoonsgegevens vormt, zie de punten 14 en 16), herinnert de Autoriteit eraan dat de bewaartermijn van gegevens een essentieel element is dat in een wet moet worden vastgelegd. Een wijziging van de programmawet of van de wet van 11 juli 2018 op de Deposito- en Consignatiekas is bijgevolg noodzakelijk.

**OM DEZE REDENEN,
de Autoriteit**

is van oordeel dat het ontwerp als volgt moet worden aangepast:

- vervanging van "iedere persoon" door "iedere betrokkene" in artikel 15, lid 1 (zie punt 22);
- opstelling van ofwel een limitatieve lijst van de gevallen waarin een wettig belang geacht wordt te bestaan, ofwel, op zijn minst, van een lijst van criteria waaraan moet worden voldaan opdat de Kas kan concluderen dat een wettig belang bestaat (zie punt 27);
- nauwkeurige omschrijving van de modaliteiten voor de verificatie van de identiteit van personen die toegang vragen tot de registers (zie punt 30);
- precisering van de gegevens in de registers waartoe personen die een wettig belang kunnen aantonen, toegang hebben (zie punt 31);
- schrapping van "ten minste" in de artikelen 4 en 5 (zie punt 39);
- verduidelijking van wie (gezamenlijke) verwerkingsverantwoordelijke(n) (of verwerker(s)) is (zijn) voor de verwerking van gegevens in verband met slapende safes (zie de punten 49 - 53);
- duidelijkere formulering van artikel 7 betreffende de gegevensstromen in verband met slapende safes (zie punt 54);

- uitdrukkelijke vermelding van de naam van de bevoegde federale overheidsdienst die ontvanger is van de gegevens betreffende slapende safes (zie punt 55);
- in voorkomend geval, vervanging in de Franse versie van artikel 13 van "informations" door "données" (zie punt 57);

vestigt de aandacht van de aanvrager op het volgende:

- de federale overheidsdienst Finshop moet worden gemachtigd om het rijksregisternummer te verwerken (zie punt 43).

(get.) Alexandra Jaspar

Directeur van het Kenniscentrum